

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 30068/10
Дана 19.01.2012.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, против туженог Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије скупштине фонда за социјално осигурање војних осигураника за ревизију и решавање у другом степену о правима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника, ради поништаја решења УП-2 број 870/08 ИП 106309 од 28.10.2010. године, у предмету усклађивања пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 19.01.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије скупштине фонда за социјално осигурање војних осигураника за ревизију и решавање у другом степену о правима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника УП-2 број 870/08 ИП 106309 од 28.10.2010. године и предмет враћа Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења директора Фонда за социјално осигурање војних осигураника ИП број 106309 УП-1 од 03.12.2007.године, којим је у ставу првом диспозитива тужиоцу усклађена инвалидска пензија у висини од 85% од пензијског основа, почев од 01.08.2004.године, што износи 3340,960 бодова, а у ставу другом диспозитива усклађена инвалидска пензија на 4104,603 бодова, односно 85% од пензијског основа, почев од 01.10.2005.године и истим стављено ван снаге решење о усклађивању бр. 106309 од 14.03.2006.године.

У тужби поднетој овом суду дана 30.11.2010.године, којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилац наводи да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено,

јер приликом усклађивања пензије тужени орган му није урачунао војни додатак по основу командне или руководеће дужности. Наводи да је био на служби и ВП 8634-1 Београд и да је био распоређен у предузећу „Б.Б.“ ад ..., у коме је дуги низ година радио на руководећим местима, као и да је пре пензионисања обављао послове руководиоца сектора технологије, и то од 29.03.1991.године. Истиче да је о свом радноправном статусу у предузећу, туженом органу приложио потврду, али је он није правилно оценио. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету, па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је у управном поступку утврђено да је тужиоцу решењем ИП број 106309 УП-1 број 00359/97 од 27.03.1997.године, признато право на пензију почев од 01.02.1997.године. Из акта Војне поште 1790 Београд од 31.12.2004.године, означеног као допуна обрасца ППС-3 и акта Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за кадрове ИНТ 3705-2 од 07.07.2008. године утврђено је да је тужилац у последњем месецу пре престанке професионалне војне службе обављао дужност „самосталног конструктора-технолога у Застави“ и да му припада 8% од основне плате, као посебна накнада, због тежине, карактера и трајања рада, односно посла сагласно члану 2. став 1. тачка 4. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Југославије ("Службени лист СЦГ", број 35/04), а да није био вршилац командне или руководеће дужности прописане истим чланом ставом 1. тачком 5. наведене Уредбе. При томе је ценећи потврду коју је тужилац доставио уз жалбу нашао да из ње произлази да у последњем месецу пре престанка војне службе није био вршилац командних и руководећих дужности. Из наведених разлога тужени орган је нашао да је првостепени орган решењем од 03.12.2007.године, правилно извршио усклађивање пензије, према елементима пензијског основа по тада важећим прописима.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 5. под д) Уредбе о изменама и допунама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци

Југославије ("Службени лист СЦГ", број 35/04), прописано је да се професионалном војнику накнада из тачке 4. овог члана увећава за 8% од основне плате, ако је на дужности директора и заменика, односно помоћника директора или руководиоца организацијске јединице (сектора, службе и одељења) у предузећу или другој организацији у којој је распоређен на дужност.

По оцени суда, а код оваког стања ствари разлози дати у образложењу оспореног решења су у супротности са садржином потврде РЈ кадровских, општих и правних послова „Б.Б.“ од 25.12.2007.године, коју је тужилац доставио уз жалбу, у којој је наведено да је он пре пензионисања 01.02.1997. године обављао послове руководиоца Сектора технологије од 29.03.1991. године до пензионисања. Стога разлози и пропис на који се тужени позвао и стање у списима не упућују на диспозитив решења па је Управни суд нашао да је при доношењу оспореног решења тужени орган учинио повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01).

У поновном поступку, надлежни орган, а то је у смислу члана 79. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр.101/2010), надлежни орган Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање дужан је да отклони учињену повреду правила поступања, потпуно и правилно оцени наводе жалбе и да за своју одлуку да ваљане и јасне на закону засноване разлоге, при чему ће имати у виду да су правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 1. и став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 19.01.2012.године, I-2 У 30068/10

Записничар
Биљана Стојановић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВВ-2012